

Powtórzonego Prawa: prolog historyczny (Pwt 1-3)
Sesja 2; Doktor Cynthia Parker

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 2, historyczny prolog rozdziałów od 1 do 3 Księgi Powtórzonego Prawa.

Przejdziemy teraz do rozdziałów od 1 do 3 Księgi Powtórzonego Prawa. Są to więc rozdziały historyczne. To wszystko jest częścią wstępu, a przechodząc do wstępu do Księgi Powtórzonego Prawa, musimy zdać sobie sprawę, że przygotowujemy grunt pod całą księgę. Więc jest coś o tym, dlaczego mówimy o tych rzeczach? Jaki jest cel książki? Przygotowujemy więc scenę, co oznacza, że musimy umiejscowić się geograficznie. Na to zwracamy uwagę. Gdzie jest, jak powiedzieliśmy na poprzednim wykładzie, zużycie gruntu jest bardzo ważne. Tak więc w tych pierwszych trzech rozdziałach mamy wiele informacji geograficznych. Musimy więc przyjrzeć się temu, co dzieje się z ziemią, ale jesteśmy też umiejscowieni historycznie. Więc, zgodnie z narracją, gdzie jesteśmy? I otrzymujemy wiele informacji, które są po prostu wciśnięte w kilka pierwszych wersetów. Nawet kiedy zaczynamy Księgę Powtórzonego Prawa, po prostu zaczynamy biec i dużo informacji na samym początku. Więc spędzimy większość czasu na lokalizacji geograficznej, a potem zajmiemy się również częścią narracji historycznej. Zanim więc zajmiemy się Księgą Powtórzonego Prawa, pozwólcie, że przedstawię wam szerszy kontekst, ponieważ byłoby to bardzo intuicyjne dla pierwotnych odbiorców, które teraz staje się dla nas mniej intuicyjne.

Wrzucam więc zdjęcie mapy. Ta mapa prawdopodobnie wygląda znajomo dla wielu z was. Dostałem tę mapę z Biblijnych Tła. Tak więc Biblical Backgrounds to firma, która produkuje wiele bardzo szczegółowych map, które odnoszą się przede wszystkim do narracji biblijnych, biblijnych krain. Mapy są bardzo tanie. Gorąco polecam, aby każda osoba kupiła mapy i wykonała część prac związanych z mapą – oznaczeń na tych mapach. Tak więc Biblical Background.com lub Bibback to ich strona internetowa, to nie jest od nich.

Narysowałem na górze mapy te zielone linie. Więc zauważysz, że jest 2, na południu jest zielona linia. I tak ta południowa zielona linia jest narysowana dokładnie nad Nilem. Celowo jest zielony, ponieważ Nil co roku wylewa swoje brzegi, a gdy wylewa, jego brzegi produkują, przynosząc dużo bardzo żyznej gleby i wyrzucając ją po obu stronach brzegu rzeki. Mamy więc wzdłuż Nilu słodką wodę i bardzo cenną glebę, na której bardzo łatwo jest uprawiać rolnictwo. I tak mamy jedno z pierwszych ludzkich siedzib, na przykład ludzie, którzy się osiedlają, rozwijają rolnictwo z uprawami zbóż, niektóre z pierwszych społeczności ludzkich, które to robią, znajdują się tutaj wzdłuż Nilu.

Teraz mam kolejną zieloną linię, która jest na północy w Mezopotamii. Tak więc jest to zgodne z przepływem Tygrysu i Eufratu, które płyną w dół do Zatoki Perskiej. Teraz Tygrys i Eufrat są tym samym, co Nil; zalewają każdego roku, jest obfitość słodkiej wody i jest mnóstwo cudownej żyznej gleby z gleby, która zalewa brzegi rzek. Bardzo ułatwia to rozwój rolnictwa. Tak więc, tak jak niektóre z pierwszych stałych osad ludzkich zostały znalezione nad Nilem, zostały one również znalezione tutaj, w Mezopotamii. Więc to, co odkrywamy, to społeczności nadrzeczne, sama geografia zachęca ludzi do osiedlania się.

Historycznie stwierdzamy również, że ponieważ te rzeki są tak potężne, łatwo jednoczą społeczności. Powiedzmy, że mieszkam w społeczności i jestem blisko jednej z tych rzek, więc mój sezon rolniczy jest zgodny z cyklem wylewów rzeki. Powiedzmy, że zdecydowałeś się zbudować społeczność nieco dalej, w górę rzeki. Pewnego roku mogę mieć za dużo pszenicy, a może ty masz za dużo lnu. Cóż, naszym społecznościom całkiem łatwo jest zbudować bardzo prostą tratwę i pływać w górę lub w dół rzeki oraz wymieniać się towarami. Cóż, możemy wejść w ten związek, który trwa przez pokolenia, i poznamy inne społeczności; komunikacja była bardzo łatwa. Zanim się zorientujesz, jesteśmy w stanie ustanowić systemy rządów. Płacimy podatki rządowi, a zanim się zorientujesz, rząd wychodzi, podbijając świat.

To trochę uproszczone, ale w zasadzie mówi nam, co dzieje się wzdłuż tych rzecznych społeczności. Tak więc, wzdłuż całego Nilu, wzdłuż Tygrysu i Eufratu, w całej historii biblijnej mamy społeczności, które wyrosły na tych obszarach. Byli w stanie rozwinąć i wspierać bardzo silne rządy i królestwa, które w pewnym momencie wyruszyły i podbiły resztę ziemi na mapie.

Dobra, to jest obszar, który nazywamy Żywnym Półksiężycem, ale na obrzeżach Półksiężyca są jedyne miejsca, w których występują te potężne rzeki. Cóż, tak naprawdę interesuje nas narracja biblijna, więc gdzie ma miejsce ta narracja? Spojrzmy tutaj, na środek półksiężyca.

Wiem, że jest trochę rozmyty, może na tym zdjęciu, ale ziemia na tej mapie ma znacznie ciemniejszy brązowy kolor i ma pokazać wysokie góry. W tej krainie nie ma potężnej rzeki, co oznacza, że nie ma łatwego sposobu na rozwinięcie komunikacji; nie ma łatwego sposobu na zjednoczenie ludzi, którzy tam są. W rzeczywistości wszystkie góry, faktura, zakręty i fałdy wzgórz faktycznie uniemożliwiają ludziom zachowanie spójności. Więc jeśli ty i ja mieliśmy społeczności i byliśmy w tej samej odległości od siebie, ale byliśmy w górach zamiast w dole wzdłuż rzeki, jeśli byłeś na górze i na skraju wzgórza, bo cię nie widzę a ponieważ o wiele trudniej jest mi się do ciebie dostać, będę wobec ciebie podejrzliwy. Niekoniecznie będę chciał przyjąć Cię jako część mojej społeczności. Dużo trudniej jest więc zjednoczyć ludzi, którzy znajdują się w środkowej części Żywnego Półksiężyca. A jednak jest to część ziemi, na której

znajduje się większość naszej biblijnej narracji. Dopóki nie wyjdziemy poza ewangelie, prawie cała nasza narracja rozgrywa się tutaj, wewnątrz tego owalu

Więc to samo w sobie, a nawet nie dotarliśmy jeszcze do Księgi Powtórzonego Prawa, ale nadal uważam, że jest to naprawdę fascynująca koncepcja, która pasuje do typu królestwa, które Bóg musi chcieć, aby rozwijał się jego lud, ponieważ nie umieszcza ich celowo w miejscu, gdzie mogą wyruszyć i podbić świat, gdybyś chciał, musiałyby umieścić je w Egipcie lub Mezopotamii wzdłuż rzek. Zamiast tego umieścił je tutaj. Jest więc pewnego rodzaju lekcja, której można się nauczyć, żyjąc w takim kraju. I tym zajmiemy się trochę później, kiedy zaczniemy myśleć o rodzajach praw, które Bóg dał swojemu ludowi. Prawa, te pomocne wskazówki, jak żyć spełnioną ludzką egzystencją.

Teraz możemy, zanim przejdziemy dalej, musimy zdecydować, co właściwie jest korzyścią, jeśli ziemia nie jest korzyścią; jeśli nie mogą wyjść i podbić świata, czy jest jeszcze jakaś korzyść dla tej ziemi? Dlaczego, u licha, miałyby to być to miejsce? Cóż, pokażę wam inną mapę, na której trochę ją pomniejszyłem. I narysowałem wiele różnych strzałek na tej mapie. Mamy więc niebieskie lub niebiesko-fioletowe strzałki. To tam wyznaczają nam morskie szlaki handlowe. A potem mam czerwone strzałki, które oznaczają lądowe szlaki handlowe. I tak, jeśli poświęcisz chwilę i spojrzysz na mapę, zobaczysz, że wszystkie wielkie imperia chcą ze sobą handlować. Mamy więc Egipt, który chce handlować z Mezopotamią, a Mezopotamia chce handlować z krajem, który stały się dzisiejszą Grecją. Są to miejsca, w których geografia i produkty, które z niej pochodzą, są bardzo cenne. Tak więc wielcy handlowcy chcą grać z wielkimi handlarzami w dzisiejszych czasach. Można powiedzieć, że to tak, jakby Stany Zjednoczone chciały handlować z Chinami, ponieważ Chiny są głównym graczem na arenie międzynarodowej, podobnie jak Stany Zjednoczone. Bardzo zależy nam na tych sojuszach handlowych. Handlujemy z Filipinami, może mniej. Nadal nam na tym zależy i nadal handlujemy z Filipinami, bardziej dbamy o handel z Chinami. Byłby to odpowiednik starożytnego Bliskiego Wschodu. Tak więc te szlaki handlowe są bardzo cenne, ponieważ łączą dużych graczy na scenie.

Ale kiedy spojrzysz na tę mapę, co zauważysz na temat tych wszystkich szlaków handlowych? Cóż, wszyscy muszą przejść przez tę środkową część lądu. Ta ziemia, która zawiera wiele narracji biblijnych, może sama w sobie nie być wartościowa. Ale jest cenny ze względu na to, co przechodzi.

Księga Powtórzonego Prawa dotknie tego, ponieważ w Księdze Powtórzonego Prawa jest to rzucająca się w oczy wizja tego miejsca, do którego ludzie udają się, aby żyć tam celowo, zgodnie z Bożym przykazaniem; ludzie, Izraelici, są tam ze względu na inne narody i przejdziemy do tego w rozdziale 4. Tak więc, podczas naszego następnego wykładu, musisz pamiętać

o tej mapie. To jest szerszy kontekst, w którym ludzie żyją. Tak więc wszystkie szlaki handlowe przebiegające przez tę ziemię, jak mówi Biblia, ludzie, którzy tu mieszkają, nigdy nie będą mogli wyruszyć i podbić świata. Ich ziemia na to nie pozwala, ale ludzie z całego świata przechodzą przez tę ziemię i to będzie dla nas znaczące.

Okay, więc rozmawialiśmy o położeniu geograficznym. Chcę również zrobić ten duży obraz, umieszczając nas geograficznie, ale także, jeśli chodzi o narrację, mamy historie patriarchów. Tak więc wszystkie narracje, które mieliśmy przed Księgą Powtórzonego Prawa, pokazują nam koczowniczy tryb życia. Mamy ludzi, którzy przemieszczają się z miejsca na miejsce, dopóki Księga Powtórzonego Prawa i Księga Powtórzonego Prawa nie powiedzą: teraz wejdźcie i zasadźcie się, przynależni i zapuszczajcie głębokie korzenie, i uprawiajcie ziemię.

Wcześniej zobaczymy w opowieściach o patriarchach, że są oni bezrolni. Są więc przybyszami, co oznacza, że będą ludźmi przemieszczającymi się przez miejsce. I chociaż Abraham spędza dużo czasu w krainie biblijnej, nie jest właścicielem ziemi do końca życia. Tak więc, bez posiadania ziemi, nie masz zbyt wielu praw do ziemi. Jest więc obcokrajowcem w obcym miejscu.

Tak więc, podążając za tym, będziemy mieć oko na ziemię biblijną. Ale my uznajemy, że Abraham idący z Ur, idący przez Haran, podążając za Bożym wezwaniem, udał się w to nieznane miejsce, aby zostawić za sobą ziemię Bożą rodzinę w tym nowym miejscu. Znajdziemy również Abrahama, ale także, będziemy mieć, najpierw pójdziemy za Abrahamem. Abraham wkrótce po wejściu do kraju nastąpiła susza, więc Abraham odchodzi i schodzi do Egiptu, a potem Bóg powiedział: nie zostań w Egipcie, wyjdź z powrotem. I tak robi.

Mamy Izaaka. A więc po Abrahamie Izaaku. Prześledźmy teraz historię Jacoba. Jakub, walcząc z Ezawem, ma zamiar pójść do dawnego rodzinnego miasta swojego ojca. I znaleźć tu rodzinę, ożenić się, mieć dzieci i powiększać swój majątek, ale on także jest powołany, by wrócić na tę ziemię. A potem mamy jego potomków podążających za nim, głównie z Józefem, którzy schodzą do Egiptu, a potem wszyscy jego bracia znowu są zmuszani do zejścia do Egiptu z powodu suszy.

Teraz, jeśli zatrzymamy się tam, więc wciąż nie jesteśmy jeszcze w fabule Powtórzonego Prawa, ale jeśli zatrzymamy się tam i powiemy, że jest to rzeczywiście niezwykły prekursor Księgi Powtórzonego Prawa, ponieważ Bóg powołał swój lud z ziemie rzeczne stały się o wiele trudniejszym miejscem do życia i zeszy na ziemię rzeczna, a Bóg ciągle wzywa ich z powrotem do Mezopotamii i Bóg wciąż ich wzywa. I tak, jest to przemieszczanie się między domami energetycznymi, a Bóg wciąż mówi swemu ludowi, to jest miejsce, w którym chcę, żebyście byli. Na tym musimy zakończyć naszą narrację. Mamy więc bardzo początkową część Księgi Powtórzonego Prawa, która da nam

narrację odpowiadającą tej mapie. Więc na tej mapie ta różowa czerwona linia to międzynarodowa autostrada. Tak więc większość ludzi podróżowałaby do iz Egiptu. Zauważ, że biegnie wzdłuż Morza Śródziemnego.

Jednak Izraelici, jeśli prześledzimy Księgę Wyjścia i Liczb, ludzie wyszli z Egiptu i udali się na południe gdzieś w dół, tutaj, do Góry Synaj. Istnieje kilka spornych miejsc, dla których Góra Synaj to Góra Synaj. Ale w dół do południowych regionów półwyspu Synaj, aby otrzymać prawo, otrzymać Torę od Boga. Jest wędrówka do Kadesz Barnea, jest nieudane wejście do kraju i zawodzą, a Bóg mówi, że będziecie wędrować przez pustynię przez 40 lat, więc wędrują przez tę część ziemi blisko współczesnego... dnia Eilat, a potem w górę po wschodniej stronie doliny ryftowej.

To wszystko jest częścią narracji i gdzie dochodzimy do bardzo początkowej części Księgi Powtórzonego Prawa. Tak więc, zanim rozpocznie się Księga Powtórzonego Prawa, a przeczytamy ją za chwilę, ludzie są mniej więcej tutaj i patrzą w tę stronę, na ziemię, którą Bóg obiecał im dać.

Weźmy tylko kilka wersetów z Księgi Powtórzonego Prawa. Więc przeczytam z Księgi Powtórzonego Prawa, rozdział 1. Tak więc jest napisane, że Księga Powtórzonego Prawa 1 zaczyna się w wersecie 1.

„To są słowa, które wypowiedział Mojżesz do całego ludu po drugiej stronie Jordanu”, czyli po tej stronie Jordanu. A jeśli zatrzymamy się tylko na sekundę, nawet jeśli mówimy o autorstwie dopiero później. Jedną z rzeczy, które zauważamy już od samego początku, jest tutaj dowód ręki redaktora, ponieważ otrzymujemy większość księgi, która jest wkładana w usta Mojżesza. To tak, jakby Mojżesz mówił. To są kazania Mojżesza przemawiającego do ludu. Wygłasza tę motywującą przemowę swoim żołnierzom, wysyłając ich przed siebie. Ale już widzimy. Mamy te momenty w całej Księdze Powtórzonego Prawa, gdzie widzimy tę rękę redakcyjną, która staje się trzecią osobą. Więc już to mamy tutaj. A więc to są słowa, które wypowiedział Mojżesz do całego Izraela. Mamy tego zewnętrznego redaktora, który wyjaśnia nam, co się dzieje.

A potem otrzymujemy położenie geograficzne. Tak jest napisane: „po drugiej stronie Jordanu, na pustyni w dolinie Rift, naprzeciw Suf, między Paran i Tofel, Laban, Chazerot i Dizahab”. Wszystkie te miejsca, cóż, nie wszystkie, ale nie jesteśmy do końca pewni, gdzie się znajdują. Niektóre z nich są znane, a niektóre z nich nie są znane, ale jest to podstawowa trajektoria tego, gdzie byli Izraelici, aby sprowadzić nas tutaj.

Otrzymujemy więc również ramy czasowe. Jest to 11 dni podróży z Horeb, a Horeb będzie wersją Księgi Powtórzonego Prawa odnoszącą się do góry Synaj. Tak więc Horeb, za każdym razem, gdy jest używany, odnosi się do góry Synaj.

A zatem „jest 11 dni drogi z Horebu przez górę Seir do Kadesz-Barnea”. Więc pamiętajcie, że to była wielka oaza, w której byli ludzie

„ W czterdziestym roku, pierwszego dnia jedenastego miesiąca, Mojżesz przemówił do synów Izraela zgodnie ze wszystkim, co mu Pan nakazał im dać po pokonaniu Sichona, króla Amorytów, który mieszkał w Hesbonie . I Og, król Baszanu, który mieszkał w Asztarot i Edrei ”. Te dwie historie z tymi dwiema rzeczami miały się pojawić w drugim rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa, więc pominiemy to. Ale zauważamy, że ten edytor daje nam kontekst, kontekst geograficzny i kontekst historyczny. Mamy więc ramy czasowe, po tym wydarzeniu i po tym wydarzeniu Mojżesz wstaje, by przemówić.

Tak więc w wersecie 5 jest powiedziane: „Po drugiej stronie Jordanu, w ziemi Moabu, Mojżesz podjął się objaśnienia tego prawa, mówiąc” i teraz otrzymujemy słowa Mojżesza: „Pan, nasz Bóg, przemówił do nas na Horebie, mówiąc: Wystarczająco długo przebywałeś na tej górze” .

Ok, więc zrobimy jeszcze jedną pauzę. To kolejne wprowadzenie do czegoś, w czym Księga Powtórzonego Prawa jest całkiem dobra. Mógłbym zapytać, kto jest faktycznym odbiorcą Księgi Powtórzonego Prawa? I gdybyśmy na początku czytali w ten sposób, że ja właśnie czytam, uratowalibyśmy bezpośrednią publiczność, czyli ludzi, którzy są tutaj z Mojżeszem, którzy słuchają, jak Mojżesz mówi. Mojżesz mówi: „Pan, nasz Bóg, przemówił do nas na Horebie”.

Teraz, jeśli pomyślimy o tym w kontekście i tego, co wiemy historycznie Izraelitów podróżowało z Mojżeszem, to drugie pokolenie stoi teraz z Mojżeszem poza ziemią. Pierwsze pokolenie to pokolenie, które było z Mojżeszem na Horebie lub na górze Synaj.

Księga Powtórzonego Prawa łączy różne rzeczy i łączy je przez cały czas w całej Księdze Powtórzonego Prawa, ale tutaj widzimy to po raz pierwszy. Kiedy Mojżesz mówi, zwraca się do ciebie. I to ty, słuchacz opowieści; to ty, publiczność stojąca z nim, ale on mówi: „byliście ze mną na Synaju”.

Czy rzeczywiście tam byli? Być może niektórzy z nich byli niemowlętami lub małymi dziećmi w tamtym czasie na Synaju. Może to, co robimy, to to, że widzimy, że Księga Powtórzonego Prawa zwraca się do wszystkich Izraelitów na przestrzeni pokoleń. To ma być nauka, która ma zastosowanie do każdego, niezależnie od pokolenia, w którym się znajduje. I tak już na początku Księgi Powtórzonego Prawa Mojżesz zwraca się do was, a wszyscy razem stoicie tutaj i słuchacie mnie, ale to ty - głębia pokolenia w każdym pokoleniu. Byliście, chociaż mogli to być twoi rodzice lub dziadkowie na Górze Synaj, to jesteście wy wszyscy razem. Kto tam był? Kto słuchał? To cała twoja historia. Wszystko to należy do ciebie. I to wyjaśnia, dlaczego jesteś tu, gdzie jesteś w terażniejszości. Tak więc w Księdze Powtórzonego Prawa pojawi się to dość często, ponieważ Księga Powtórzonego Prawa mówi „ty” i zwraca się do ciebie, jest szeroka, jak wszyscy tam, i jest głęboka, obejmująca wiele pokoleń.

Okej , więc w wersecie 7, to jest 1:7. „Zawróćcie i wyruszcie w drogę, idźcie w góry Amorytów i do wszystkich ich sąsiadów, w Arabie, na wzgórzu, w nizinnej krainie, w Negebie, aby zobaczyć ziemię Kananejczyków i Liban aż do Wielka Rzeka, rzeka Eufrat”.

A potem w wersecie 8 jest powiedziane: „Oto umieściłem ziemię przed waszym wejściem i posiadam ziemię, którą Pan przysiągł dać waszym ojcom, Abrahamowi, Izaakowi, Jakubowi, im i ich potomstwu po nich”.

Otóż lista nazw miejsc, którą mieliśmy w poprzednim wersecie, nie jest przypadkową listą nazw. Właściwie jest dość specyficzny i możemy umieścić na tej mapie prawie wszystkie te miejsca.

Tak więc pierwszą wymienioną jest Arabah. Arabah to Rift Valley. Rozciąga się od rejonu Morza Martwego aż po południe aż do Morza Martwego. Czasami w literaturze biblijnej, gdy odnosi się do Doliny Rift, odnosi się również do Doliny Jordanu do obszaru między Jeziolem Galilejskim a Morzem Martwym. Więc czasami jest to cały region. Czasami Araba jest na południe od Morza Martwego, ale my po prostu wyschniemy, a ten kolor tutaj i powiedzmy z grubsza, to jest Arabah, Rift Valley

Więc to jest pierwsza nazwa geograficzna miejsca w wersecie 7. Następny mówi: „i do wszystkich ich sąsiadów w Arabie, w górzystym kraju”. Cóż, górzysty kraj jest tutaj. To byłby górzysty kraj Judy. Gdybyśmy mieli udać się dalej na północ, byłby to Benjamin, Efraim, a także część ziemi Manassah . Wszystko to jest krajem górzystym.

Następne wymienione miejsce mówi „na nizinie”. Nizina, czyli ta Szefela , która po hebrajsku właściwie nazywa się Szefela , ale tak naprawdę oznacza nizinę. I mamy trochę na zachód od górzystego kraju, mamy ten mały region, gdzie wzgórze tego górzystego kraju, bardzo strome wzgórze w kształcie litery V, w pewnym sensie topią się w kierunku wybrzeża. Na tym jednym małym obszarze stają się bardzo łagodnymi, falistymi wzgórzami, doliny się otwierają, widać znacznie dalej na północ, południe i zachód. Linia horyzontu się otwiera, ale nadal znajdujesz się w obrębie kilku wzgórz. Tam Jest wciąż dużo tekstury do podłoża.

Teraz te wzgórza są tylko niskie. Jeśli widzisz ich z punktu obserwacyjnego wysokich wzgórz w górach przez wzgórza. Tu mamy Szefelę , tam nizinę.

Kolejnym miejscem geograficznym jest Negew. Więc Negew jest tutaj. Właściwie to naprawdę cienki pas ziemi. Znajduje się na południowym skraju górzystego regionu i Szefeli . Gdyby powiększyć mapę i przyjrzeć się jej szczegółom, wyglądałaby prawie jak znak nieskończoności, jak ósemka trochę przesunięta na bok. Jest to więc naprawdę wąski obszar lądu. Jest to najbardziej wysunięta na południe kraina, w której ludzie mogliby mieszkać. Jeśli pójdziesz dalej na południe niż Negew, to ten obszar na mapie tutaj. To nie

nadaje się do zamieszkania, nie ma wystarczającej ilości deszczu i dobrej gleby, aby ludzie mogli przeżyć, nawet owce i kozy. Jest to więc bardzo surowa kraina. To tutaj Izraelici wędrowali przez 40 lat po terenie, który wygląda tak. Negev to ostatnie miejsce, w którym można faktycznie zbudować miasto i wesprzeć miasto. Byłby to więc najbardziej wysunięty na południe ląd.

Nie należy tego mylić, ponieważ w dzisiejszych czasach, kiedy ludzie jadą do Izraela i mówią o Negewie, mają na myśli ten obszar aż do Ejlatu. W Biblii, choć za każdym razem, gdy pojawia się wzmianka o Negewie, odnosi się to do małego pasma tutaj, na południowym krańcu podnóża.

Do następnego regionu geograficznego jest napisane „i wybrzeże”. A więc ta ładna, duża, szeroko otwarta równina przybrzeżna na dalekim zachodzie.

„Ziemia Kananejczyków”. A potem mamy kilka regionów, które są poza mapą, „Liban i aż po Wielką Rzekę, rzekę Eufkrat”. Widzimy więc, że nawet w tym pierwszym wstępie, jak wyjaśnia nam nasz redaktor lub jak Mojżesz wyjaśnia, dokąd zmierzają, patrząc na ziemię i wymieniając te miejsca geograficzne, zauważamy, że jest to w bardzo logiczna kolejność. Jest ktoś, kto bardzo dobrze zna ziemię, kto może przebywać w Arabie, na wzgórzu, w kraju w Szefeli, na Negebie i na wybrzeżu morskim, a potem we wszystkich regionach, które są bardziej na południe.

Więc Mojżesz przemawia do ludzi i w pewnym sensie podaje powód, dlaczego tu stoimy? Ale to już widzieliśmy. My jesteśmy tutaj, Mojżesz tam rozmawia z ludem, ponieważ Bóg jest tym, który jest wierny. Ponieważ Bóg powiedział, że to jest ziemia, którą obiecał dać Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. I dzięki temu tu jesteś. Oczywiście nie wynika to z niczego, co zrobiłeś, ale dlatego, że Bóg jest tym, który jest wierny, aby wprowadzić ludzi.

Tak więc następną część narracji, gdy dostaniemy trochę tej organizacji do struktury rządowej, kiedy Mojżesz był na pustyni z ludem, a było tam zbyt wielu ludzi. Mieli zbyt wiele skarg. A miał po prostu za dużo do zrobienia. Organizują ludzi w grupy i plemiona.

Więc, co zobaczysz? Są przywódcy z każdego plemienia, którzy są namaszczeni lub otrzymują pozycje przywódcze, aby mogli zajmować się małymi sprawami, a tylko duże sprawy trafiają do Mojżesza. Teraz przekonamy się, że Księga Powtórzonego Prawa, gdy przejdziemy do rozdziałów 16, 17 i 18, da nam inny rodzaj struktury przywództwa, która jest przydatna, gdy ludzie udają się do kraju i są stałymi mieszkańcami danego miejsca. To trochę różni się od tego, co mamy tutaj w rozdziale pierwszym, ponieważ w rozdziale pierwszym wędrowali przez pustynię.

Okej, Mojżesz zamierza odświeżyć pamięć ludziom, którzy go słuchali. Zabierze ich więc w małą narracyjną podróż. To, na co chcemy zwrócić uwagę, to wszystkie wydarzenia historyczne, z których mógł wybierać, czyli te, o których zdecydował się opowiedzieć ludziom.

I w ten sposób zbuduje z tego część lekcji. Więc zamierzam kontynuować czytanie w rozdziale 1.

Przeskakuję więc do wersetu 19. Tak więc 1:19

„Potem wyruszyliśmy z Horebu i przeszliśmy przez całą wielką i straszną pustynię, którą widzieliście, na drodze do gór Amorytów, tak jak nam nakazał Pan, nasz Bóg. I przybyliśmy do Kadesz- Barnea . Powiedziałem wam: Przybyliście do górzystej krainy Amorytów, którą Pan, Bóg nasz, wam da. Patrz, Pan, twój Bóg, postawił przed tobą tę ziemię. Idźcie, weźcie w posiadanie, jak wam powiedział Pan, Bóg waszych ojców. Nie lękajcie się ani nie lękajcie”.

„Wtedy wszyscy podeszliście do mnie i powiedzieliście: „Wyślijmy ludzi wcześniej”. Powiedziałem, że mogą przeszukać dla nas tę ziemię i przywieźć nam wiadomość drogą. Droga, którą powinniśmy iść do miast, do których wejdziemy. Spodobało mi się to i wziętem dwunastu waszych ludzi, po jednym z każdego plemienia. Zawrócili i weszli w górzystą krainę, dotarli do doliny Eschol i wyspiegowali ją. A potem wzięli w ręce część płodów tej ziemi i przynieśli ją do nas, i przynieśli nam sprawozdanie, i powiedzieli: „To dobra ziemia, którą Pan, Bóg nasz, chce nam dać”. ' Jednak ty nie chciałeś iść w górę”, zatrzymamy się w tej historii.

Jest to powtórzenie niektórych narracji, które słyszeliśmy w Księdze Liczb, Księdze Liczb. Tak więc szpiegzy wychodzą i wracają. Właściwie to Kaleb i Jozue walczą naprawdę ciężko, aby powiedzieć ludziom, że naprawdę powinni wejść, ale to przymiotnik to dobra ziemia. Pamiętajcie, mówiłem, że w Księdze Powtórzonego Prawa włożono wiele wysiłku, aby zapożyczyć język z Księgi Rodzaju 1 i 2, aby powiedzieć, że jest to kraj, do którego można wejść. Ma to cechy na wzór Edenu, dobrą ziemię, tow, po hebrajsku. Ten aspekt „dobrej ziemi” jest czymś, co Księga Powtórzonego Prawa powtarza w kółko. Ta ziemia jest dobra.

odbija się echem; może mógłbyś powiedzieć, że niektórzy ludzie by się zgodzili, niektórzy nie, ale argumentowałbym, że zaczyna się pojawiać, jak w stworzeniu, za każdym razem, gdy Bóg tworzył, dzieli miejsca, tworzy porządek, a następnie wypełnia każdą z nich te miejsca z rzeczami, które należą do tych miejsc, które rozkwitną w tych miejscach, i za każdym razem, gdy to robi, nazywa to dobrem.

Więc teraz mamy tę ziemię, do której możecie wejść, może to być ta dobra ziemia. A dwóch szpiegów, Jozue i Kaleb, rozpoznali, że to było dobre. Ale ludzie nie chcieli iść.

Tak więc ponownie podejmujemy narrację w wersecie 27, gdzie jest napisane: „I szemraliście w swoich namiotach, mówiąc: 'Pan nas nienawidzi, wyprowadził nas z ziemi egipskiej, aby nas wydać w ręce Amorytów, aby nas zniszczyli. Gdzie możemy iść w górę? Nasi bracia roztopili nasze serca, mówiąc: „Ludzie są więksi i wyżsi od nas”. Miasta są duże i ufortyfikowane aż do nieba.

A poza tym widzieliśmy tam synów Anakitów . Wtedy powiedziałem wam: Nie dziwcie się, nie bójcie się ich . Pan, Bóg wasz, który idzie przed wami, sam będzie walczył za was, tak jak walczył dla was w Egipcie na waszych oczach”.

Tak więc po raz pierwszy w Księdze Powtórzonego Prawa pojawia się inna koncepcja, to znaczy Bóg jest wojownikiem w imieniu swojego ludu. Tak więc, znowu, ludzie otrzymują korzyść od Boga, który z nimi mieszka.

On jest potęgą. On jest wielką fortecą. On jest tym, który idzie przed swoim ludem. On jest tym, który jest siłą swego ludu i widzieliśmy to już w poprzedniej narracji w Egipcie. Tak więc Bóg już pokazał, że jest wojownikiem. A Mojżesz musi przypominać ludowi. Mamy dwie wersje tej historii. Mamy wersję, którą sobie wmawiacie, że boicie się ją dzisiaj zobaczyć. Ludzie są zbyt liczni, że to naprawdę okropne, że nie możemy wejść i przejąć ziemi, i mamy narrację, Bóg już ci pokazał, jest twoim wojownikiem, nie ma znaczenia, jaki jest twój kontekst, może iść w górę przeciwko wielkim imperiom, może cię zapewnić na pustyni.

Tak więc Mojżesz próbuje teraz dopracować historię zaufania, jakie ludzie powinni mieć ze względu na ich narrację z przeszłości.

Dlatego w wersecie 31 czytamy: „I na pustyni, gdzie widziałeś, jak niósł cię Pan, Bóg twój, tak jak człowiek niesie syna swego”. Więc znowu, Boże, jako rodzic niosący dziecko. „Na całej drodze, którą szliście, aż dotarliście na to miejsce. Ale mimo to nie ufaliście Panu, który idzie przed wami w drodze, aby znaleźć dla was miejsce, rozbić obóz w ogniu w nocy i w obłoku za dnia, aby wskazać wam drogę, którą macie iść. ” I właśnie wtedy chciałbym zabrać was wszystkich na pustynię, ponieważ jeśli jesteście w dziczy na pustyni w nocy, może być całkiem zimno, a wtedy naprawdę cieszycie się, że macie słup ognia . A w ciągu dnia jest piekielnie gorąco, gdy słońce świeci na ciebie. I naprawdę cieszycie się, że słup obłoku w ciągu dnia jest wyrazem ich współczucia, a nawet sposobu, w jaki Bóg ukazuje się swojemu ludowi, a ja to uwielbiam, ponieważ rabini, kiedy mówią o tym fragmencie, mówią o tych filarach jako będąc jak nogi Boga. Słup ognia, słup dymu, słup ognia. Tak więc to Bóg idzie ze swoim ludem wędrującym przez pustynię. Jest to więc naprawdę współczujący sposób patrzenia na Boga.

Decydując się na opowiadanie tej części narracji, Mojżesz przygotowuje scenę. Nie weszliście, bo ufaliście sobie, odczytywaliście własne instynkty i nie widzieliście tej ziemi jako dobrej. To, czego powinieneś być zaufać, to twoje doświadczenie Boga, którego już doświadczyłeś. Był z tobą. Był twoim wojownikiem i będzie wojownikiem. On pójdzie z tobą.

Cóż, kolejną rzeczą, którą mamy, gdy przechodzimy z rozdziału pierwszego do rozdziału drugiego, jest świadomość faktu, że wokół Izraelitów są inni ludzie. Nie żyją w próżni, ale wokół nich jest wielu innych ludzi. Więc rysujemy na tej mapie kilka linii podziału . Ta niebieska linia przechodzi przez

duży, masywny kanion; będzie dla nas geograficznym podziałem między grupami ludzi

Więc wrzucę tu trzy z nich. Mamy więc koniec tej linii podziału po stronie współmałżonka; ta ziemia staje się sercem Edomu.

I mamy drogę; Zapomniałem wam powiedzieć, że to jest droga, którą naprawdę zamierzają podróżować po dalekiej wschodniej stronie ludzi, którzy tu mieszkają, aby znaleźć przejście do ziemi.

Ok, więc teraz możemy porozmawiać o Edomie. Więc Edom będzie mieszkał tutaj. Teraz Księga Powtórzonego Prawa jest w pełni świadoma, że Edomici już istnieją. Umieściłem tutaj kilka wersetów, jeśli chcesz zatrzymać wideo i rzucić okiem; przeczytaniu tych wersetów powinieneś zadać sobie pytanie: Kim jest Edom? Kim są ludzie, którzy tu mieszkają? Mamy wszystkie te historie o Edomitach Izraelitów, którzy są w konflikcie lub zawierają umowy handlowe z Edomitami. Więc kim oni są? To jest ich Heartland. Jest to kraina, którą są w stanie kontrolować przez większość czasu istnienia, kiedy są naprawdę potężni. Czasami mogą rozszerzać się na zewnątrz. Ale Ziemia Edomitów jest tutaj na południu.

Idź, przeczytaj te wersety i dowiedz się, kim jest Edom. Teraz, oczywiście, byłoby to z perspektywy Izraelitów. Tak więc Izraelici opowiadają swoją narrację. Nie mamy wielkich, długich historii Edomitów, które opowiadałyby nam o ich wersji historii, ale Edom rozciąga się aż do Abrahama. Pierwszy syn Abrahama, Ismael, urodzony przez Hagar, egipski niewolnik Izmael otrzymał błogosławieństwo od Boga, aby Bóg go pobłogosławił i zamienił się w naród.

Cóż, potem widzimy kilka pokoleń później. Mamy potem Izaaka, potem Jakuba. A Jakub jest bratem bliźniakiem Ezawa. Więc kiedy Jakub i Ezaw idą łeb w łeb i toczą konflikt, a Izaak nie kocha Ezawa tak bardzo, a Ezaw widzi napięcie w związku. Zobaczył, że potem udaje się do swojej dodatkowej rodziny do Ismaela i żeni się z rodziną Ismaela. I to potomkowie Ezawa stają się krajem Edomu. Więc mamy to uznanie, że ich rodzina rodzajów.

Ale Księga Powtórzonego Prawa mówi, że w rozdziale 2 Bóg mówi Izraelitom, kiedy podróżujecie tą drogą i przygotowujecie się do wejścia do ziemi, którą wam dałem, nie wchodźcie do Edomu. To nie jest wasza ziemia, ponieważ Bóg ma swój własny związek, który jest jego własnym przymierzem, obiecał Hagar. Powiedział Hagar: „Twój syn stanie się potężnym narodem”, a to, co widzimy w Księdze Powtórzonego Prawa, to uznanie, że ci ludzie są tutaj; weszli do swojej ziemi. Nie odbieraj im tego. To nie jest twoja ziemia do wzięcia.

Więc idziemy trochę dalej na północ pomiędzy tymi dwoma obszarami tutaj. Ten obszar geograficzny jest znany jako serce Moabu. Ok, więc skąd pochodzi Moab? Moab jest spokrewniony z Ammonem na górze. Ammon znajduje się tutaj po północnej stronie tej doliny.

Więc mają bardzo ryzykowną historię? Jeśli pójdziecie i przeczytacie to, to zawróćcie aż do Abrahama, do jego siostrzeńca Lota. Tak więc, Lot i Abraham, kiedy ich rodziny stają się duże, stada stają się zbyt duże i muszą się rozdzielić. Lot jedzie na południe i przebywa w pobliżu Sodomy i Gomory. Znasz tę historię. A potem nadejdą wielkie pożary i zniszczą Sodomę i Gomorę. A kiedy Lot wyjeżdża z żoną i dwiema córkami, zamiast uciekać i iść na zachód, w góry, gdzie był Abraham, uciekają i udają się na wschód. Zawsze mnie to trochę zastanawiało. Starożytny bliskowschodni zwyczaj oznaczałby, że pójdą do swojej rodziny, dalszej rodziny, a oni zdecydowali się pójść w przeciwnym kierunku. Tak więc żona Lota zamieniła się w słup soli. Wtedy jego dwie córki decydują, że nie zamierzamy się pobrać. Jak będziemy mieć dzieci? Potrzebujemy struktury rodziny. Prześpijmy się z tatą. A potem mamy Moaba i Ammona. Więc bardzo ryzykowne .

Teraz możemy sobie prawie wyobrazić Izraelitów opowiadających historię Moaba i Ammona, jakby to była nasza wersja ich historii tego, skąd oni pochodzą, i powinniśmy powiedzieć, że jest to trochę niewłaściwe. Tak więc Moab z najstarszej córki, a następnie Ammon z najmłodszej córki.

A w Księdze Powtórzonego Prawa w rozdziale 2 Powtórzonego Prawa Bóg mówi, aby ominąć Moaba. Nie wchodźcie. Mam własne przymierze z Moabem, wszedłem do ziemi, którą oni odziedziczą. Nie zabierajcie ich ziemi i nie zabierajcie ziemi Ammona, ponieważ mam z nimi przymierze, a oni weszli na ziemię, w których mogą żyć. Więc nie idźcie i nie zabierajcie ich ziemi, to znaczy nie twoja ziemia To nie jest ziemia, którą możesz mieć.

Abyśmy już mieli świadomość, że Bóg oddziałuje w historii innych ludzi.

Otoż, w jaki sposób ludzie, którzy mają przedostać się do ziemi, która jest ich dziedzictwem, jak się tam dostali? Cóż, mamy tę środkową krainę pomiędzy tymi dwoma dużymi kanionami. I zauważ, że nie mam dużego białego kwadratu. Tutaj ta ziemia nazywa się teraz Płaskowyżem Medeba , ale ta ziemia nigdy nie należała do jednej całej grupy ludzi, kiedykolwiek przerzucała się tam iz powrotem i zabierała ją, kiedy byli bardzo bogaci. Moab wziął to. Kiedy Moab był później bogaty i historia Izraelitów, dowiadujemy się, że Izraelici przybyli i go zajęli. To nie jest pusta kraina, to bardzo dobrze rozwinięta kraina, ale nie jest to serce żadnej konkretnej grupy ludzi. I tak, Bóg mówi, możesz przejść tą drogą.

Teraz, zanim tam dotrzemy i opowiemy tę historię, mamy jeszcze kilka grup ludzi do omówienia.

To wszystko na dalekim wybrzeżu na zachodnim wybrzeżu. Mamy Filistynów. I tak, Filistyni są wspomniani w Księdze Powtórzonego Prawa, rozdział 2. Jeśli mielibyśmy pójść za nimi, kim oni są? Skąd się teraz biorą? Musimy uciąć kawałek razem, wiele innych różnych rodzajów historii pozabiblijnych. Nazywamy ich Ludami Morza lub ich częścią. Pochodzą z tego, co nazwalibyśmy współczesną Grecją i dlaczego uciekli, dlaczego podróżowali

jako wielka karawana do nowej krainy. Wciąż nad tym pracujemy. Istnieje inna literatura pozabiblijna, literatura współczesna; możesz czytać ludzi, którzy to studiują. Ale jeśli chodzi o okresy, musimy wiedzieć, że Filistyni są dość nową grupą ludzi, którzy przybyli do kraju i osiedlili się na wybrzeżu mniej więcej w tym samym czasie, kiedy Izraelici przybyli do kraju. Filistyni nie byli uważani za część kultury kananejskiej, która wypełniała cały obszar górzysty, do którego zmierzali Izraelici.

Skończmy trochę rozdziały 2 i 3 i zamknijmy fragmenty naszych narracji historycznych. Widzieliśmy więc porównanie między tym, jak ludzie boją się działać i wejść, a Mojżesz mówi, że powinniście mieć ufność, ponieważ Bóg jest waszym ojcem; Bóg jest wojownikiem idącym przed siebie. Widzieliśmy w rozdziale 2, jak Bóg mówi, obejdz te inne grupy ludzi, możesz wślizgnąć się przez płaskowyż Medeba, gdzie jest Sihon. I co ciekawe, prowadzimy ludzi, którzy przechodzą przez Jordan i wkraczają do ziemi, gdzie Bóg idzie na bitwę z Mojżeszem jako przywódcą. Najpierw walczą z Sihonem, a potem udają się na daleką północ i walczą z Ogiem.

I można powiedzieć, że są one trochę dziwne. Dlaczego potrzebujemy tych historii? Umieścimy to w kontaktach? Cały powód, dla którego ludzie bali się wejść, ponieważ bali się stoczyć bitwę. I tak, teraz z Mojżeszem na czele, toczą bardzo prawdziwe bitwy, ale to prawie jak bitwy próbne. Oto jak postępować z ludzkim przywódcą i Bogiem jako twoim wojownikiem, który wygrywają. I są w stanie podbić Sichona i stworzyć część ziemi, aby mieć dostęp do Jordanu i dostęp do ich ziemi. Są w stanie wejść i podbić Oga, który był przywódcą obszaru, który miał wielkie, ogromne miasta z dużymi bramami miejskimi. I tak teraz Mojżesz może powiedzieć, aby pamiętać o tych bitwach.

Teraz, gdy przekazałem przywództwo Jozuemu, pójdziecie za Jozuem do kraju, a Bóg nadal będzie waszym wojownikiem i nadal będziecie mogli tam wejść. Więc nawet jeśli początkowo się baliście i nie poszliście do kraju, i możecie nadal się bać. Teraz nadal musisz wejść, ale ziemia ma potencjał, by być jak Eden. A więc możesz to zrobić, jeśli robisz to z Bogiem, który jest z tobą. A potem, od tego miejsca, przejdziemy do rozdziału 4.

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 2, historyczny prolog rozdziałów od 1 do 3 Księgi Powtórzonego Prawa.